

«...».

2. «Осмонлару ерни яратган Зотга мусулмон [ва таслим бўлган] ҳолда юзландим ва мен мушриклардан эмасман. Албатта намозим, қурбонлигим (ибодатим), ҳаётим ва мамотим оламлар Парвардигори бўлмиш Аллоҳ учундир. Унинг шериги йўқ. Мен шунга буюрилдим ва мен бўйсунгувчиларнинг аввалгисиман. Эй Аллоҳ! Сен Маликсан ва Сендан ўзга ҳеч бир илоҳ йўқ. [Сен (барча айбу нуқсонлардан) поксан. Сенинг ҳамдинг билан (тасбеҳ айтаман.)] Сен Парвардигоримсан ва мен Сенинг қулингман. Мен ўзимга зулм қилдим ва гуноҳларимни эътироф этдим. Менинг барча гуноҳларимни кечиргин. Албатта гуноҳларни ёлғиз Сен кечирувчисан. Мени энг гўзал хулқларга йўлла. Албата, гўзал хулқлар сари ёлғиз Сенгина ҳидоят эта оласан. Мендан ёмон хулқларни кетказгин. Албатта, ёмон хулқларни фақат Сенгина мendan кетказишга қодирсан. Мен Сенинг итоатингда тургувчиман ва Сенинг итоатингда бўлгувчиман. Барча яхшилик Сенинг Қўлингдадир ва ёмонлик Сенга нисбат берилмас. [Сен ҳидоят қилган одамгина ҳидоят топувчидир.] Мен Сен биланман (яъни, мададинг билан қоимман, борман) ва Сенга (қайта)ман. [Сенинг газабингдан қутулиш, паноҳ топиш

Ислom Нури

ҳам фақат Ўзингдандир.] Сен муқаддас ва олий бўлдинг. Сендан истиғфор тилайман ва Сенга тавба(лар) этаман.»
Буни фарз ва нафлларда айтардилар.

3. Юқоридаги дуони «**اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ**» » деган жойгача ўқигач, давомига қуйидагиларни қўшиб қўярдилар:

«**اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ لَهُمْ مِنْ أُمَّةٍ رَحِيمَةٍ**
وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ لَهُمْ مِنْ أُمَّةٍ رَحِيمَةٍ
وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ لَهُمْ مِنْ أُمَّةٍ رَحِيمَةٍ».

«Эй Аллоҳ! Мени энг гўзал хулқлар ва чиройли амалларга йўлагин. Албата, гўзал хулқлар ва чиройли амаллар сари ёлғиз Сенгина ҳидоят эта оласан. Мени ёмон хулқ ва амаллардан сақлагин. Албатта, ёмон хулқ ва амаллардан фақат Сенгина сақлашга қодирсан.»

«**اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ لَهُمْ مِنْ أُمَّةٍ رَحِيمَةٍ**
وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ لَهُمْ مِنْ أُمَّةٍ رَحِيمَةٍ».

4. **«Эй Аллоҳ! Сен (барча айбу нуқсонлардан) поксан. Сенинг ҳамдинг-тавфиқинг билан (тасбеҳ айтаман). Сенинг исминг баракотли, улуглигинг олий бўлди ва Сендан ўзга илоҳ йўқдир».**

«**اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ لَهُمْ مِنْ أُمَّةٍ رَحِيمَةٍ**
وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ لَهُمْ مِنْ أُمَّةٍ رَحِيمَةٍ» :**اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ لَهُمْ مِنْ أُمَّةٍ رَحِيمَةٍ**
وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ لَهُمْ مِنْ أُمَّةٍ رَحِيمَةٍ) «**اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ لَهُمْ مِنْ أُمَّةٍ رَحِيمَةٍ**
وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ لَهُمْ مِنْ أُمَّةٍ رَحِيمَةٍ» :**اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ لَهُمْ مِنْ أُمَّةٍ رَحِيمَةٍ**
وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ لَهُمْ مِنْ أُمَّةٍ رَحِيمَةٍ)

Росулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам айтганлар: **«Сўзлар ичида Аллоҳга энг суюмлиси банданинг «Субҳанакаллоҳумма»**

Ислом Нури

дейишидир.»

5. Тунги намозларида юқоридаги санога 3 марта «Ла илаҳа иллаллоҳ» ва 3 марта «Аллоҳу акбар кабийро» деб қўшиб қўярдилар.

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ»

6. **«Аллоҳ жуда улугдир! Аллоҳга кўп ҳамд бўлсин! Аллоҳга эртаю кеч тасбеҳ айтаман!»**

Саҳобалардан бирлари шу сано билан намозини бошлаганида Росулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: **«Ажабо, бу сано учун само эшиклари очилди!»** деганлар.

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ»

7. **«Аллоҳга кўп, ҳақиқий-риёсиз, муборак-хайрлилиги мўл ҳамдлар бўлсин.»**

Бир киши шу билан намозини бошлаганида Росулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: **«Ўн иккита фариштани бу (сано)ни (осмонга) олиб чиқиб кетиш учун талашиб, шошилганларини кўрдим»** деганлар.

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ»

Ислом Нури

«...»

8. «Эй Аллоҳ! Сенга ҳамдлар бўлсин! Сен осмонлару ер ва улардагиларнинг нуридирсан. Сенга ҳамдлар бўлсин. Сен осмонлару ер ва улардагиларни бошқариб турувчидирсан! [Сенга ҳамд бўлсин. Сен осмонлару ер ва улардагиларнинг Подшоҳидирсан!] Сенга ҳамд бўлсин! Сен ҳақсан, ваъданг ҳақ, сўзинг ҳақ, Сен билан учрашмоқ ҳақ, жаннат ҳақ, дўзах ҳақ, набийлар ҳақ, Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва саллам ҳақ ва Қиёмат ҳақдир. Эй Аллоҳ! Сенга бўйсундим ва Сенга таваккул этдим. Сенга иймон келтирдим ва Сенга тавба қилдим. Сен учун (ёки Сенинг мададинг билан) талашдим-ёмон кўрдим ва Сени ҳакам қилдим. Сен Парвардигоримизсан ва қайтишлик Сенинг ҳузуринггадир. Менинг олдин қилганларимни ҳам, кейин қилганларимни ҳам, яширин қилганларимни ҳам, ошкор қилганларимни ҳам мағфират этгин]. Аввал қилувчи ҳам, кейин қилувчи ҳам Сенсан. [Йлоҳим Сенсан]. Сендан ўзга илоҳ йўқдир».

Қуйидагиларни тунги намозларида айтар эдилар:

«...»

Ислом Нури

«...».

9. «Жаброил, Мийкоил ва Исрофилнинг Парвардигори, осмонлару ернинг Холиқи, ошқору гайб ишларни Билувчи Эй Аллоҳ! Албатта Сен бандаларинг тортишиб қолган нарсаларда ҳукм қилиб берурсан. Ўз изнинг билан ихтилофли-бахсли бўлган ҳаққа мени бошлагин. Албатта Сен хоҳлаган кишингни тўғри йўлга йўллагувчисан».

10. Ўн марта такбир, ўн марта ҳамд, ўн марта тасбиҳ, ўн марта таҳлил, ўн марта истиғфор айтар, сўнг ўн марта:

«...»

«Эй Аллоҳ! Мени мағфират эт, ҳидоят қил, ризқлантир [ва менга офият бер]» дер ва ўн марта:

«...»

«Эй Аллоҳ! Ҳисоб кундаги тангликдан Ўзингдан паноҳ сўрайман» дер эдилар.

«...».

11. «Аллоҳ улугдир (3 марта), салтанат, куч-қудрат, киборлик ва улуглик соҳибидир».

Ислом Нури

Қироат

Сўнгра Аллоҳ таолодан паноҳ сўраб, шундай дердилар:

«**اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْوَسْوَاسِ الْخَبِيثِ الَّذِي يُلْقِي فِي سَمْعِي وَبَيْنَ عَيْنَيْهِ وَفِي سَمْعِي وَبَيْنَ أَعْيُنِي وَفِي سَمْعِي وَبَيْنَ أَعْيُنِي**».

Аллоҳдан шайтоннинг васвасасидан, нафасидан ва дамидан паноҳ беришини сўрайман.

Баъзан шунга **اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْوَسْوَاسِ الْخَبِيثِ** дан сўнг **اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْوَسْوَاسِ الْخَبِيثِ** (Эшитувчи, Билувчи)ни кўшиб

«**اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْوَسْوَاسِ الْخَبِيثِ الَّذِي يُلْقِي فِي سَمْعِي وَبَيْنَ عَيْنَيْهِ وَفِي سَمْعِي وَبَيْنَ أَعْيُنِي وَفِي سَمْعِي وَبَيْنَ أَعْيُنِي**»

дердилар.

Сўнг: **«Бисмиллаҳир Роҳманир Роҳим»** дер ва буни жаҳрий айтмас эдилар.

Бир оят - бир оятдан қироат қилиш

Сўнг «Фотиҳа» сурасини бир оят - бир оятдан дона-дона қилиб ўқир эдилар: **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** (Бисмиллаҳир роҳманир роҳим) деб тўхтар, сўнг **الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي آتَانَا مِنْ فَضْلِهِ** (Алҳамду лиллаҳи роббил алабийн) деб тўхтар, сўнг **اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْوَسْوَاسِ الْخَبِيثِ** (Арроҳманир роҳим) деб тўхтар, сўнг **اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْوَسْوَاسِ الْخَبِيثِ** (Маалики явмиддин) деб тўхтар ва ҳоказо суранинг охиригача шундай ўқир эдилар. Шунингдек, қироатларининг ҳаммаси шу зайлда бўлар, ҳар оят бошида тўхтардилар, кейинги оятга улаб кетмас эдилар.

«Фотиҳа» сурасини ўқиш руки эканлиги ва унинг фазилатлари

Ушбу суранинг шаънини улуғлаб, айтган эдилар:

««...»...»).

«Фотиҳатул-китоб»ни ўқимаган одамнинг намози намоз эмас.»

«...»...»).

Бошқа бир ҳадисларида: **«Ким бир намоз ўқиб, унда «Фотиҳатул-китоб»ни ўқимаса, бу намоз нуқсонли, бу намоз нуқсонли, бу намоз нуқсонли - тўлиқ эмасдир»**, деганлар.

...» :...» :...»
...» :...» :...»
«...» :...» :...»
«...» :...» :...»
:...» :...» :...»
:...» :...» :...»
...» :...» :...»
«...» :...» :...»
«...» :...» :...»
«...» :...» :...»

Ислом Нури

Ва айтганлар: **Аллоҳ азза ва жалла айтади: «Намозни Ўзим билан бандам ўртамизда иккига тақсимладим, бандам учун сўраган нарсасидир. Агар банда «Алҳамду лиллаҳи Роббил ааламийн» деса, Аллоҳ «Бандам Менга ҳамд айтди» дейди, агар банда «Арроҳманир Роҳиим» деса, Аллоҳ «Бандам Мени мақтади» дейди, агар банда «Маалики явмиддин» деса, Аллоҳ «Бандам Мени улуғлади» дейди. Агар банда «Ийяка наъбуду ва ийяка настаъин» деса, Аллоҳ «Бу Мен билан бандам ўртасида, бандам учун сўраган нарсасидир» дейди. Агар банда «Иҳдинас сиротол мустақим, сиротоллазийна анъамта алайҳим гоёрил мағзуби алайҳим валаз золлин» деса, Аллоҳ «Бу бандам учун, бандамга сўраган нарсасидир», дейди.**

«Аллоҳ азза ва жалла айтади: «Намозни Ўзим билан бандам ўртамизда иккига тақсимладим, бандам учун сўраган нарсасидир. Агар банда «Алҳамду лиллаҳи Роббил ааламийн» деса, Аллоҳ «Бандам Менга ҳамд айтди» дейди, агар банда «Арроҳманир Роҳиим» деса, Аллоҳ «Бандам Мени мақтади» дейди, агар банда «Маалики явмиддин» деса, Аллоҳ «Бандам Мени улуғлади» дейди. Агар банда «Ийяка наъбуду ва ийяка настаъин» деса, Аллоҳ «Бу Мен билан бандам ўртасида, бандам учун сўраган нарсасидир» дейди. Агар банда «Иҳдинас сиротол мустақим, сиротоллазийна анъамта алайҳим гоёрил мағзуби алайҳим валаз золлин» деса, Аллоҳ «Бу бандам учун, бандамга сўраган нарсасидир», дейди.

Ва айтар эдилар: **«Аллоҳ азза ва жалла Тавротда ҳам, Инжилда ҳам «Уммул Қуръон» «Қуръоннинг онаси»га (яъни, сураи «Фотиҳа»га) ўхшашини нозил қилмаган. У (ҳар бир рақъатда) такрорланувчи етти (оят)лик (сура) ва менга берилган Улуғ Қуръондир.»**

Намозини нуқсонли қилган кишига намозида уни ўқишга буюрганлар.

«Аллоҳ азза ва жалла айтади: «Намозни Ўзим билан бандам ўртамизда иккига тақсимладим, бандам учун сўраган нарсасидир. Агар банда «Алҳамду лиллаҳи Роббил ааламийн» деса, Аллоҳ «Бандам Менга ҳамд айтди» дейди, агар банда «Арроҳманир Роҳиим» деса, Аллоҳ «Бандам Мени мақтади» дейди, агар банда «Маалики явмиддин» деса, Аллоҳ «Бандам Мени улуғлади» дейди. Агар банда «Ийяка наъбуду ва ийяка настаъин» деса, Аллоҳ «Бу Мен билан бандам ўртасида, бандам учун сўраган нарсасидир» дейди. Агар банда «Иҳдинас сиротол мустақим, сиротоллазийна анъамта алайҳим гоёрил мағзуби алайҳим валаз золлин» деса, Аллоҳ «Бу бандам учун, бандамга сўраган нарсасидир», дейди.

Ислом Нури

Ушбу сурани ёдлай олмаган кишига: **«Субҳаналлоҳи валҳамду лиллаҳи ва ла илаҳа иллаллоҳу валлоҳу акбар, ва ла ҳавла ва ла қуввата илла биллаҳ»** деб айтишга буюрганлар.

«Субҳаналлоҳи валҳамду лиллаҳи ва ла илаҳа иллаллоҳу валлоҳу акбар, ва ла ҳавла ва ла қуввата илла биллаҳ» :«Субҳаналлоҳи валҳамду лиллаҳи ва ла илаҳа иллаллоҳу валлоҳу акбар, ва ла ҳавла ва ла қуввата илла биллаҳ» деганлар.

Намозини нуқсонли қилган кишига: **«Агар Қуръонни билсанг, уни ўқи. Билмасанг, Аллоҳга ҳамд, такбир ва таҳлил айт»**, деганлар.

Жаҳрий намозда имом ортидан фотиҳани қироат қилишнинг бекор қилинганлиги

Росулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам иқтидо қилиб намоз ўқувчиларга жаҳрий намозларда имом ортидан уни («Фотиҳа»ни) ўқишга ижозат берган эдилар.

«Субҳаналлоҳи валҳамду лиллаҳи ва ла илаҳа иллаллоҳу валлоҳу акбар, ва ла ҳавла ва ла қуввата илла биллаҳ» :«Субҳаналлоҳи валҳамду лиллаҳи ва ла илаҳа иллаллоҳу валлоҳу акбар, ва ла ҳавла ва ла қуввата илла биллаҳ» деганлар.

«Субҳаналлоҳи валҳамду лиллаҳи ва ла илаҳа иллаллоҳу валлоҳу акбар, ва ла ҳавла ва ла қуввата илла биллаҳ» :«Субҳаналлоҳи валҳамду лиллаҳи ва ла илаҳа иллаллоҳу валлоҳу акбар, ва ла ҳавла ва ла қуввата илла биллаҳ» деганлар.

Ислом Нури

Убода ибн Сомит розияллоху анху айтади: «Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васалламнинг орқаларида бамдод намозида эдик, қироат қилдилар, қироатлари оғир кечди. Намоздан фориг бўлгач: **«Нима, сизлар имомингиз ортидан қироат қиласизларми?»** деб сўрадилар. «Ҳа, тез-тез ўқиб оламиз, ё Росулуллоҳ» дедик. **«Ундай қилманглар, фақат «Фотиҳа»ни (ўқисангиз кифоя,) чунки уни ўқимаган одамнинг намози намоз эмас»** дедилар.»

Кейинроқ жаҳрий намозларда умуман қироат қилишдан қайтардилар:

«...»

Абу Ҳурайра розияллоху анху айтадилар: «Жаҳрий ўқиган намозларидан (бир ривоятда у бамдод намози эди дейилган) бурилгач: **«Ҳозир ичларингиздан кимдир мен билан бирга қироат қилдими?»** деб сўрадилар. Бир киши: «Ҳа, мен, ё Росулуллоҳ», деди. **«Кимдир менга шерик бўлаяпти, дедим-а»**, дедилар. Росулуллоҳдан шу гапни эшитганларидан сўнг одамлар жаҳрий намозларда у зот билан бирга қироат қилишдан тийилдилар [ва имом қироатини жаҳрий қилмаган намозларда ичларида

Ислом Нури

ўқийдиган бўлдилар.]»

Имомнинг қироатига жимгина қулоқ солиб туришни иқтидонинг мукамал бўлишига аломат қилиб, дедилар:

«...» :...
...
... «...»

«Имом унга иқтидо қилиниши учунгина имом қилинган. Шундай экан, у такбир айтса такбир айтинглар, қироат қилса жим қулоқ солинглар!»

Шунингдек, (жаҳрий намозда) имомга қулоқ солиб туриш унинг ортидан қироат қилишдан беҳожат қилишини айтиб марҳамат қилдилар:

«...» «...»

«Қай бир кишининг олдида имоми бўлса, имомнинг қироати унинг учун ҳам қироатдир.»

Махфий намозда қироат қилиш вожиблиги

Махфий (овоз чиқармай) ўқиладиган намозда эса (иқтидо қилувчиларнинг) қироат қилишларини таъйин қилдилар.

Жобир розияллоху анху айтадилар: «Пешин ва асрда имом ортида аввалги икки ракъатда «Фотиҳа» ва бир сура, кейинги икки ракъатда эса «Фотиҳа»нинг ўзини қироат қилар эдик.»

Ислом Нури

Қироат билан ўзларига халақит берилишини маъқул санамадилар:

«...» :...
«...» :...
«...» :... (...)).

«Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам саҳобалари билан пешин намозини ўқигач: **«Қай бирингиз «Саббиҳисма роббикал аъла»ни қироат қилди?»** деб сўрадилар. (Бирлари:) «Мен, [бирок бу билан фақат яхшилиқни истаган эдим]», деди. **«Бировингиз мега қироатда халақит берганини биландим»**, дедилар.»

«...» :...
«...» :... (...)
«...»

Бошқа бир ҳадисда айтилишича: «Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ортида қироат қилиш[иб овозларини чиқариш]ганда: **«Менга Қуръонни чалкаштириб юбординглар»** дедилар.»

«...» :...
«...»
«...»

Ва айтганлар: **«Намоз ўқиётган киши Раббисига муножот қилаётган бўлади. Бас, Унга нима билан муножот қилаётганига қараб боқсин, бирингиз бирингизга Қуръон билан овозини кўтармасин!»**

Ислом Нури

«...» :...
(...) ...
«...»
...)).

Ва айтгандилар: «Ким Аллоҳнинг китобидан бир ҳарф ўқиса, унга шу учун бир ҳасана (яхшилик ёзилур.) Бу яхшиликка эса ўнта яхшилик қўшиб берилур. Мен «Алиф, Лом, Мим» битта ҳарф деб айтмайман. Балки, «Алиф» бир ҳарф, «Лом» бир ҳарф, «Мим» бир ҳарфдир.»

Абу Довуд, Ҳоким ривоятлари

Бухорий ва Муслим ривояти

Муслим ривояти

Насоий, Дорақутний ривоятлари

Абу Довуд, Насоий, Термизий ва Ибн Можа ривояти

Насоий, Ибн Касир.

Абу Довуд, Таҳовий ҳасан санад билан

Муслим, Абу Авона

Муслим, Абу Авона

Бухорий, Муслим, Абу Авона, Абу Довуд, Ибн Наср ва Доримий

Ислом Нури

Муслим, Абу Авона ривояти

Аҳмад, Ибн Аби Шайба, Абу Довуд, Табароний

Абу Довуд, Ибн Можа, Дорақутний, Ҳоким, Ибн Ҳиббон.

Абу Довуд, Термизий

Бухорий, муслим, Абу Авона, Таҳовий, Аҳмад

Абу Довуд, Саҳмий, Ҳоким

Бухорий, Муслим, Абу Авона, Байҳақий ривоятлари

Муслим, Абу Авона ривоятлари

Муслим, Абу Авона, Молик ривоятлари

Насоий, Ҳоким

Бухорий «Жузъул-қироа холфал имам»да саҳиҳ санад билан ривоят қилган

Абу Довуд, Ибн Хузайма, Ҳоким, Табароний, Ибн Ҳиббон

Абу Довуд, Термизий ривоятлари

Бухорий, Абу Довуд, Аҳмад, Термизий, Дорақутний ривоятлари

Молик, Ҳумайдий, Бухорий «Жузъул-қироа»да, Абу Довуд, Термизий ва бошқалар

Ислом Нури

Ибн Аби Шайба, Абу Довуд, Муслим, Абу Авона, Руёний

Ибн Аби Шайба, Дорақутний, Ибн Можа, Таҳовий, Аҳмад

Ибн Можа ривояти

Муслим, Абу Авона, Сирож

Бухорий «Жузъул-қироа»да,

Аҳмад, СирожМолик, Бухорий

Термизий, Ҳоким.